

Beierholm
viden og indsigt

Dom skærper praksis for tab på debitorer

En ny byretsdom betyder som udgangspunkt en skærpelse af reglerne for fradrag for tab på debitorer for virksomheder, der anvender lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på fordringer. Byretsdommen er anket til landsretten.

Vi har nedenfor beskrevet den hidtidige forståelse af reglerne om fradrag for tab på debitorer. Vi har derefter beskrevet den nye fortolkning, som byretten har lagt til grund, og kommenteret de mulige følger heraf for praksis.

Fradrag for tab på debitorer

Gevinst og tab på fordringer, herunder tab på vare- og ydelsesdebitorer, medregnes til den skattepligtige indkomst efter kursgevinstlovens regler.

Gevinst og tab medregnes som udgangspunkt efter **realisationsprincippet**. For tab på debitorer betyder det, at der først er fradrag, når tabet er endeligt konstateret. Det vil sige, der skal være foretaget forgæves udlæg eller andre retsskridt til inddrivelse, eller at debitor er et selskab, der er under konkursbehandling, og kurator har erklæret, at der ikke vil være dækning for kravet.

Selskaber kan dog vælge at anvende **lagerprincippet** for vare- og ydelsesdebitorer. Det indebærer som udgangspunkt, at et fradragsberettiget tab opgøres som forskellen mellem fordringens værdi ved indkomstårets begyndelse eller ved stiftelsen og fordringens værdi ved indkomstårets slutning. Det har i praksis været forstået sådan, at fradrag efter lagerprincippet ikke nødvendigvis forudsætter, at der er foretaget forgæves udlæg eller andre retsskridt, hvis fordringen efter en konkret vurdering må anses for helt eller delvist uerholdelig.

Udgangspunktet har derfor været, at kriterierne for fradrag for tab på debitorer efter lagerprincippet reelt er lempeligere end kriterierne for tabsfradrag efter realisationsprincippet.

Byretsdommen

Der er med byretsdommen i **SKM2026.187.BR** sat spørgsmålstegn ved, om denne forskel på kriterierne for fradrag på debitorer ved anvendelse af henholdsvis realisationsprincippet og lagerprincippet reelt er gældende.

Sagen vedrører et selskab, der drev revisions- og rådgivningsvirksomhed, og som havde valgt at anvende lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på fordringer på selskabets kunder.

Revisions-selskabet havde ved værdiansættelsen af en række kundefordringer foretaget nedskrivninger efter en konkret og individuel vurdering af de pågældende debitorer og havde fratrukket denne nedskrivning som tab efter lagerprincippet.

Byretten fastslog imidlertid, at fradrag for tab på debitorer – uanset om realisationsprincippet eller lagerprincippet anvendes – altid forudsætter, at der er foretaget forgæves udlæg eller andre retsskridt, eller ved kurators erklæring om, at der for en selskabsdebitor under konkurs ikke forventes dækning til kreditorerne. Da disse forudsætninger ikke var opfyldt, nægtede byretten revisions-selskabet fradrag for de tab, som var opgjort efter lagerprincippet.

Revisions-selskabet har anket byrettens dom til landsretten.

Vi kan hjælpe

Der er efter vores vurdering en betydelig risiko for, at Skattestyrelsen fremover vil forsøge at anvende den fortolkning, som byretten har anlagt, i alle tilfælde, indtil landsretten måtte nå frem til et andet resultat.

Har du spørgsmål til afgørelsen, eller vores vurdering af den, er du velkommen til at kontakte [din daglige revisor](#) eller [Beierholms skatteafdeling](#).

Karsten Gianelli

Senior manager, selskabsskat,
Beierholm

E-mail: kgi@beierholm.dk

Tel.: 39 16 63 19

